

„16 ЮНИ“.

Подъ това заглавие в „Миръ“ въ уводна статия полага усилия да измие греховете на пагрозливият си зъб погрома на отечеството ни.

Че политиката на Гешова и Данева била успяла да създаде една велика България и пр., се доказвало неопровержимо от фактите и документите, изнесени в книгата „Прѣстѣпното безумие“ отъ „Ив. Ев. Гешовъ“. Азъ прочетохъ внимателно тая книга и дойдохъ до слѣдното заключение: че името „Ив. Ев. Гешовъ“ и „Прѣстѣпно безумие“ сж — синонимни. Тая книга „доказва неопровержимо“ едно: че Ив. Ев. Гешовъ бѣ прѣдприелъ работа (както стана прѣвъ министъръ), която иначе не бѣ по силитъ му. Съ своя патриотизъмъ, геройство и рѣшителностъ българската войска сломилъ силитъ на съседната империя и направи цѣлъ свѣтъ да стои въ възторгъ и удивление; а Ив. Ев. Гешовъ съ своя ларсенъ егизмъ, съ своитѣ бавения, извѣртания и плитки хитрувания, съ една дума — съ своитѣ ориенталски мание-

ри, неумѣние и нерешителностъ, сгрупира всички наши съсѣди противъ насъ и докара катастрофата. За да избѣгне отговорността, подаде си оставката и побѣгна отъ България.

Въ брой 22 отъ 28 януарий т. г. в. „Прѣпорецъ“ задава въпроса „Кой погуби България“ и доказва чрѣзъ официални документи изъ българ. архива, че това сж народняцитъ и цанковиститъ. Относно „16 юни“ сжщиятъ вѣстникъ въ други брой казва, по адресъ на сжщитъ партии: „Къмъ тая дата и свързаната съ нея национална катастрофа водѣше вашата политика, водѣха вашитѣ дѣла и лѣжделения“. Дали е отъ наивностъ днесъ или отъ безочливостъ, дѣто народняцитъ, чрѣзъ въпросната статия се стараятъ да прѣхвърлятъ върху други рамѣнѣ собствената си вина!

Ето що казва за народняшкото-цанковистката политика и руската архива.

31/1/13. — Неклюдовъ до Сазоновъ:

БЛАГОДАРНОСТЪ.

Заласниятъ капитанъ II р. Стефанъ Абаджиевъ чрѣзъ настоящето изказвамъ своята дълбока благодарностъ на всички приятели, близки и познати, които по случай смъртѣта на негрѣжалимата ми съпруга Екатерина Ст. Абаджиева ми изразиха своитѣ съчувствия и съболезнования писмено, телеграфически или лично, като присѣтствуваха на опелото и я съпроводиша до вечното ѣ жилище. Изказвамъ моята дълбока благодарностъ тѣй сжщо и на настоятелството на дружеството „Милосърдие“ за поднесения отъ негова страна вѣнецъ въ честя на покохната.

ДРУЖЕСТВО „БЪРЗОПИСЪ“ ОТКРИВА СТЕНОГРАФСКИ КУРСЪ

отъ 1-й юли по словописа (кореспондентното писмо) и рѣчописа (дебатното писмо) за ученички, ученици и любители. Делегатъ е прѣподавателятъ при варненската мъжката гимназия. — Лекции всѣки денъ отъ 6 ч. — Такса 10 л. ЩЕ СЕ РАЗДАВАТЪ СВИДѢТЕЛСТВА СЛѢДЪ ИЗПИТА.

Записване въ редакцията. / 4—0

Гоепозици, Гоепози, и Гоепода,

Любители на леки, здрави и красиви обуца, не изпускайте случая прѣди да сте си порѣчали, или купили готови обуца, да посѣтите

Модерна обуцарница „ПОСТОЯНСТВО“

на Н. П. НЕЙКОВЪ

улица „Драгоманъ“ на реда на протестанската църква. Свършилъ едногодишния специаленъ обуцарски курсъ при Министер. на промишленостъта и труда — София.

Работа чиста и здрава.

Теоретическитъ ми и практически познания, гарантиратъ задоволването и на най-изтънчения вкусъ.

1—4 Съ почитъ: Н. П. Нейковъ.

Кжща подъ наемъ

Давамъ кжщата си подъ наемъ, нахоща се въ IV уч., XIII лѣция № 36. Съ петь стаи, кухня, лералня, маза, електрическо осветление и др. удобства.

5—6 Г. Серафимовъ — Варна.

„Г-нъ Гешевъ и колегитъ му сж дълбоко поразени отъ днешната телеграма на бъл. посланикъ въ Петербургъ. Тѣ, на основание по-раншитѣ донесения на г-нъ Бобчевъ, прѣдполагали, че Русия не ще поиска отъ тѣхъ отстъпването на ромжнитъ Силистра и виждатъ въ този неочакванъ обратъ банкрутството на политиката си.“

Значи, още на 31 януари 1913 Гешовъ е починалъ да чувствува че „политиката му е фалирала“. Ето що отговаря Сазоновъ на 2/2/13 г.:

„Ако тѣ виждатъ въ това банкрутъ на своята политика, то въ това отношение тѣ сж прави, защото, ако не бѣ бавенето отъ тѣхна страна на прѣговоритъ, положението не би достигнало днешната острота и Ромжния би се удовлетвори, вѣроятно, съ много по-малки отстъпки.“

Да, това фатално бавене! То се признава днесъ и отъ партизанитъ на Гешова. И то се дължеше на едно — на некадърността на Гешова.

Слѣд жестоки жертви нашата храбра войска бѣ принудила турцитъ да капитулиратъ и да сключатъ миръ съ насъ на 17 май 1913. Сжщия денъ Гешевъ си подаде оставката, защото неговата некадърностъ го бѣ поставила прѣдъ дилемата: или да се подчини на арбитражъ, неограничаванъ отъ никакви договори, или да се бие съ прѣдшнитъ ни съюзници, плюсъ ромжнитъ и турцитъ. И едното и другото бѣха страшни за тази плашлива нерешителна натура. Гешевъ сключва тайни договори, тласна страната въ сждбоносна война, докара я до безизходно положение и тогава — дезертира отъ поста си, замина за странство, като остави другаритъ си, подъ шефството на самнителния нашъ „Бисмаркъ“, да изкаратъ докрай „фалирала му политика.“

И тоя „Бисмаркъ“ дава слѣдния ультиматумъ на руския царъ: 9/VI 1913, Неклюдовъ до Сазонова.

„Днесъ Г-нъ Даневъ ме помоли да Ви прѣдамъ... че българското правителство се обръща къмъ върховния арбитъръ съ найпочителна молба да произнесе рѣшението си въ възможния найкъсъ срокъ, а именно не по-късно отъ 7 дни.“

9 и 7 — това е то „16 юни“. На 12 юни, Сазоновъ протелеграфира до посланицитъ си въ всичкитъ заинтересовани държави:

„Г-нъ Бобчевъ ми заяви, че формулата за арбитражъ и 7 дневния срокъ сж послѣдното прѣдложение на българското правителство.“

Азъ отговорихъ, че България приема „рѣшение равносилно съ обявяване братоубийствена война.“

Това е тя прословутата „разумна“ и „успѣшна“ политика на Гешова и Данева и тия сжтѣ авторитѣ на „16 юни!“

Ще воюва ли България?

СУФИЯ, 21 юни. Въ единъ продължителенъ разговоръ единъ отъ министритъ ни заяви:

Прѣговоритъ съ Турция продължаватъ. Високата Порта по принципъ се съгласява да направи извѣстни отстъпки въ полза на България но тѣ не задоволяватъ напълно исканията на българското правителство.

До сега до споразумѣние още не се е дошло; ако Турция отхвърли нашитѣ основателни претенции, правителството ще обсъди подробно мѣрцитъ, които ще трѣбва да вземе въ защита на българскитѣ интереси.

— Ще воюва ли България?

— Не е още настѣпилъ моментътъ, въ който една българска акция би била наложителна. Общиятъ пожаръ за сега е доста далечъ отъ България. Нищо не ни принуждава да прибѣгнемъ до оръжие. Отношенията ни съ централнитѣ сили сж твърдѣ добри. Както Германия и Австро-Унгария по дипломатически редъ не малко направиха за поправяне на сторената въ Букурещъ грѣшка. Централнитѣ сили съ нищо досега не сж показали, че сж противъ България; напротивъ, тѣ не скриватъ, че сж наклонни да съдѣйствуватъ за постигането на българскитѣ национални задачи.

Ето защо, ако единъ денъ така се сложатъ обстоятелствата, че ние трѣбва да опитаме отново своето военно щастие, ще се постараемъ да запазимъ доколкото е възможно досегашнитѣ си врѣзки съ тѣхъ. 4-то съглашение пледира за намѣсата на България въ война. До този моментъ отношенията между България и силитѣ отъ съглашението сж едни отъ най-добритѣ.

Ние съ нищо не сме накрѣпили интереситъ на държавитъ отъ 4-то съглашение, нито пъкъ тия на тѣхнитѣ съюзници — ние дори сме услужили на съглашението, когато не сме могли да направимъ нѣкоя улеснения на държавитъ отъ съюза. Неутралитетътъ на България си остава неопороченъ и, ако отъ насъ нѣмаха нужда всички воюващи, щѣха да настояватъ за запазването му до край, както искаха отъ началото на войната. Ние нѣма да нарушимъ прокламирация неутралитетъ безъ поводъ и ще призовемъ войскитъ си подъ знамената само тогава, когато се убѣдимъ, че само това срдѣство остава за постигането на националното ни обединение.

Прѣговоритъ съ 4-то съглашение не сж несигурни. Ние нѣмаме нищо противъ едно споразумение, което би ни обезпечило владѣнието на Македония, обаче не сме ние, на които трѣбва да се отдава фактътъ, че прѣговоритъ още не сж дали желаниа резултатъ.

Направенитѣ прѣдложения не сж достатъчно ясни. Но въ тѣхъ не е точно опрѣдѣлено дали ни се прѣдлага цѣлата безспорна по договора отъ 1912 г. македонска зона. Ние поискаме изяснение и по редъ други въпроси. Въ всѣки случай ние нѣма да поемемъ никакви ангажменти докато не ни се признаатъ основателно нашитѣ права надъ Македония: до като не се установи българската властъ въ Македония, никаква акция нѣма да започнемъ.

Българскитъ народъ слѣдъ такива жертви не е готовъ за нови такива. Той би одобрилъ едно рѣшение за войната, само тогава, когато добие всички гаранции, че Македония влиза въ прѣдѣлитъ на българското царство и ще си остане въ неразривни врѣзки съ България. Ние стоимъ на твърдото становище, че не трѣбва да се допускатъ нито най-малкитѣ грѣшки.

Ако извършимъ прѣстѣпление знаемъ, че народътъ нѣма да ни прости по никакъвъ начинъ, задѣто не сме взели урокъ отъ 1912-13 год.

За интересъ на България ние сме готови да направимъ всички жертви, но за проблематични печалби не ще се съгласимъ да поставимъ въ опасностъ живота дори на единъ българинъ.

Сърбия, чрѣзъ своя прѣдставителъ, ни увѣдоми нѣколко пѣти, че нищо нѣма да ни отстъпи. Вѣрно е, обаче, че становището на българското правителство нѣма да бѣде окончателно и, че Скупщината, свикана на извънредна сесия сега, ще има да се занимае съ политиката на правителството на Пашича и да опрѣдѣли отношенията си къмъ България, въ свръзка съ сръбската външна политика.

— На въпроса вѣрно ли е, че английскитъ м-ръ въ София е отзованъ по собствена инициатива и че м-ръ прѣдседателя г. д-ръ Радославовъ е щѣлъ да напусне неутралитета и да съдѣйствува за завземането на Цариградъ, м-рътъ ни отговори:

„Азъ не зная защо е повиканъ английския пълн. м-ръ отъ София, но мога да твърдя, че никога не е билъ отправянъ такъвъ съвѣтъ къмъ м-ра прѣдседателя г. д-ръ Радославовъ — напротивъ, доколкото зная, за сега той винаги е дѣйствувалъ въ съгласие съ своитѣ колеги съ 4-то съглашение.“

На въпроса ще се свика ли камарата, м-ра отговорилъ: „Съ този въпросъ Министерскитъ съвѣтъ още не се е занимавалъ. Мойто частно мнѣние е, че при такава атмосфера, каквато е сегашната, правителството трѣбва да се остави спокойно да обсъжда въпроситъ. Въ сжщностъ необходима нужда за свикване на камарата не съществува; възможно е камарата да бѣде свикана на извънредна сесия — завършилъ министърътъ.“

Война и миръ отъ графъ Л. Толстой

I серия 6 части ще се даде въ петъкъ сжбота и недѣля. Вечерно Червенъ ракъ, дневно т. Ранковъ.

Смъртта на Н. Б. Екзарха.

СОФИЯ, 21 юни. Вчера в 3½ часа след пладне, Негово Блаженство Екзархъ ИОСИФЪ I, се помина. Смъртта е последвала следствие болестта в сърцето, придобита от двестина години Екзархът е починал без агония, намирайки се в пълно съзнание. Две минути преди да настъпи смъртта, той е приел светото причастие, благословил присъстващите и заплакал. Н. Б. Екзархът завчера бил консултиран от наши лекари. На май той завършил 75 години.

Върпки напредналата възраст, той се отличавал с бистротата на своя ум и силата на паметта си.

Дѣлото по атентата.

СОФИЯ, 21 май. (Засядание след пладне). Гражданският ищещ г-нъ Ал. Малиновъ изтъкна неоснователността на твърденията на подсждимитъ, че сдебното дирене било компрометирано и намира, че подсждимитъ сж дали показанията си безъ насилие и иска най-тежкото имъ наказание за нещастни жертви в казиното.

Модерниятъ процесъ — каза Малиновъ — се отличава по голѣмото доверие къмъ сждитѣ. Улики срѣщу обвиняемитѣ формолиратъ вътрѣшното убѣждение на сждитѣ, които се формолиратъ не само по доказателствата, които тукъ сж изложени но и отъ обясненията на подсждимитѣ, а най-вече за Викенти поплъ Анастасовъ, който като възпитателъ срѣдъ учащата младежъ развращавалъ послѣдната. Нему сж издаде жестоката присжда. Александровъ го нарече, като македон. дѣецъ, издѣлникъ. Той като учителъ развращава, като македонски дѣецъ — прѣдательствувалъ, като другаръ измѣнявалъ.

Нешастна страна е когато държавници и политически дѣйци изгубятъ доверие въ държавата. Г-нъ Генадиевъ ви каза, че боейки се за живота си е създадъ полиция, начело на която билъ Викенти. Съ атентата се искаше да стане м-ръ, а Викенти градоначалникъ. Въ името на анархизмъ ли станатъ? — Не: за да се убие поручикъ Бояджиевъ, г-жа Багарова и др.

Се пакъ атентата извика извѣстна смѣна — на инспектора на обществената безопастност, която е едно прѣдательство и непатриотична дѣйност. Викенти е инициаторъ на всички прѣстѣпления, Миланъ Маноловъ е идеологътъ, другари-

тъ, му изпълнителитѣ. Тѣ сж нагодили прѣдварително своето алиби. Викенти сжщо. На 31 януари Ицо отива съ София Майеръ у Шикорски, който участвува въ алиби. Шикорски осжденъ по грабежъ, София Майеръ блудница а другитѣ поискали да се прѣдставятъ като македонски дѣйци. Всички вие сте виновни, защото сте си казали това което е въ следствието. Най-жестоката присжда е вашето собствено признание, но какви сте днесъ, когато отричате вашата виновност, вие не можете да разчитате не само на милостта на обществото и на правосъдието, но дори и на тѣхното снисхождение. Азъ нѣма да апелирамъ къмъ г-да сждитѣ за милостъ.

Г. г. сждии. Азъ ги считамъ за убийци на невиннитѣ жертви въ казиното.

К. Панайотовъ, вивши м-ръ, взе думата. — Не прави никакъ добро впечатление обстоятелството, че подсждимитѣ тукъ отричатъ своитѣ прѣстѣпления. За насилие и безаконие при следствието тукъ и дума не може да става. Ако нѣмаше Викенти, нѣмаше да има този процесъ. За постигането на своитѣ цѣли той не се спрѣ прѣдъ нищо и той избира срѣдствата, ето защо той е билъ въ състояние да извърши грозното прѣстѣпление въ казиното.

Може да се допусне, че той не се е нуждаелъ отъ подсждимитѣ Георги и Ицо. Атентата е дѣло на македонствуващитѣ анархисти. За таквъ се прѣпорѣчвалъ Викенти прѣдъ своитѣ близки. Вѣрвамъ, че сждѣтъ ще издаде една оправдателна присжда. Заседанието се вдигна къмъ 10½ ч.

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

КАЙЗЕРА

готви единъ новъ ударъ.

БУКУРЕЩЪ, 20 юни. Прѣди нѣколко врѣме бѣхме съобщили извадки отъ една телеграма отъ Вилхелмъ, адресирана къмъ сестра му, грѣцката кралица. Освѣтъ че не се опроверга тази телеграма, напротивъ, тя бѣше потвърдена въ по-голѣма пълнота отъ нѣкои германски вѣстници.

Съобщава ни се, че отъ тогава всѣки 2—3 дена, и специално прѣзъ врѣме на кризата на Гърция, кайзера е телеграфиралъ на кралица Елеонора, въ следната смисълъ:

— „Вземте още около 50,000 пливници руси. Вѣрвамъ добръ. Много здраве на Тино.“ (Константинъ-българоубиеца).

Подобни съобщения, съставляваха редовенъ бюлетинъ отъ кайзера къмъ кралицата сестра.

Сега напоследъкъ, императора Вилхемъ е съобщилъ на

сестра си една новина отъ по-голѣмо значение.

Въ обща смисълъ Кайзера казва:

„Съ руситѣ се разправихме. Бихме ги и надвигне така добръ, че ще бждемъ спокойни най-малко за 6 мѣсеца отъ тѣхна страна. Въ продължение на 6 мѣсеца руситѣ не сж въ състояние да предприематъ нищо срѣщу насъ.“

„Сега готви единъ новъ ударъ, който ще зачуди цѣла Европа.“

Това съобщение свършва, разбира се съ „комплимента и цѣлувки на Тино“!

КИТАРИСТИ!

Излѣзе отъ печатъ първия албумъ за китара, който съдържа: 1) „Шуми Марица“; 2) Маршъ на 4 Прѣслава. Дивизия; 3) „Пайдушка“; 4) „Български народни хора“; 5) „Чубричанъ“; 6) „Младодѣвойче“; 7) „Богдане“; 8) „Веселина“ (валс); 9) „Полка“.

Продава се при Б. С. Абенцалъ. Цѣна 1.50 лв.

Англо-грѣцкиятъ конфликтъ.

БУКУРЕЩЪ, 20 юни. „Журналъ де Балканъ“ съобщава, че днесъ грѣцкото правителство е протестирало противъ Англия за блокиране на частъ отъ грѣцкитѣ брѣгове. Въ Атина считатъ англо-грѣцкиятъ конфликтъ за неизбеженъ.

ВИЕНА, 20 юни. Бившиятъ ромжнски м-ръ прѣдседателъ Майореску бѣ приетъ на продължителна ауденция отъ императора Францъ Иосифъ. Говори се, че той ще замине за Берлинъ.

НИШЪ, 20 юни. На 15 юни, 8 часа сутринта неприятелътъ откри огнь срѣщу нашитѣ крайдунавски позиции и градове. Стрѣлбата продължи 12 часа, но не постигна никакъвъ важенъ воененъ резултатъ.

БУКУРЕЩЪ, 20 юни. Прѣговоритѣ, почнати въ Виена при посрѣдничеството на Германия, между Ромжния и Австрия не сж задоволени Ромжния, па даже и Германия. Унгарскиятъ премиеръ графъ Тиса се показва неотстъпчивъ по отношение отстъпкитѣ на Ромжния. Германската дипломация полага голѣми усилия за постигнне съглашение между Австрия и Ромжния. Мисията на Майореску въ Берлинъ и Виена е въ свѣзка съ войната.

РИМЪ, 20 юни. Австрийцитѣ започватъ да концентриратъ въ Триестъ значителни войски.

РИМЪ, 20 юни. Атинскиятъ кореспондентъ на в. „Берлинеръ Тагеблатъ“ е интервюиралъ едно видно политическо лице, което е заявило: „До като кралятъ не подобри, върпки, че правителството има меншество въ камарата, не ще стане дума за промѣна въ кабинета.“

За такава може да стане дума въ недалечно бъдеще. Поведението на Гърция ще зависи отъ развоя на операциитѣ на бойнитѣ полета.

ВИЕНА, 20 юни. (Официална). На източния воененъ театръ следъ ожесточенитѣ боеве, които траяха нѣколко дни, съюзнитѣ войски отъ армитѣ на генералъ Ликензенъ прогнаниа руситѣ отъ тѣхнитѣ силни позиции край Гнила-Липа и ги прѣслѣдва по цѣлия фронтъ къмъ изтокъ. Неприятелътъ прѣтърпе отново много загуби. Въ тѣзи боевеплѣнихме 7,765 души и взехме 16 картечници.

ЦЕНТРАЛНИТѢ сили и Ромжния.

БУКУРЕЩЪ, 20 юни. Напоследъкъ бѣхме съобщили, че споредъ австрийскитѣ и германски вѣстници, конференцията, която сж държали въ Виена, германскиятъ м-ръ на Външнитѣ работи и канцлера съ австро-унгарския канцлеръ и графъ Тиса, главниятъ прѣдметъ на обсъждане е билъ: поведението на балканскитѣ държави и особено на Ромжния, както и върху прѣговоритѣ, които се водятъ, за да се прѣвлекатъ тѣзи държави къмъ Германия—Австро Унгария.

Ето какво пише по този прѣдметъ, голѣмия германски в. „Франкфуртеръ Цайтунгъ“:

„Не знаемъ още дали триденното посещение на Бетманъ Холвегъ и фонъ Яговъ въ Виена е имало нѣкакъвъ резултатъ и какъвъ е този резултатъ. Достатъчно е, че знаемъ, гдѣто по-голѣмата частъ отъ съвѣщанията сж били посвѣщани по въпроса за балканскитѣ държави, които продължаватъ да пазятъ неутралитетъ.“

Това, което се е говорило, много пжти отъ началото на войната е още, че бойното поле ще даде импулъс за рѣшително поведение на неутралнитѣ, не си е изгубило още значението.

Събитията отъ послѣднитѣ мѣсеци и успѣхитѣ на нашитѣ войски въ източния театръ ясно показватъ, че офертитѣ отъ съглашението къмъ балканскитѣ държави сж били основани на положението отъ бойното поле.

Показватъ още, че балканск. държави, които се намиратъ прѣдъ лицето на една тежка проблема, би желали да върватъ колкото е възможно по-сигурно, а да спечелятъ колкото е възможно повече, съ по-малкъ рискъ, и гледатъ да се намѣсятъ въ единъ моментъ, когато нѣма да има вече съмнѣние на чий страна ще бжде побѣдата.

Сигурно е, че управляющитѣ тѣзи държави държатъ бѣлѣжка, и имъ е обърнато вниманието, че тѣхното провлачане рискуватъ да се намѣсятъ твърдѣ късно, и да изгубятъ правото на признателност и разплащане, както отъ едната, така и отъ другата страна.

Русия оферира на Ромжния съ една щедръ ржка територии, които не ѝ прѣнаследжатъ, и които отдавна е обѣщала на Сърбия.

Вѣстникътъ завършва съ едно признание, че е твърдѣ мжчно да се ориентира въ този безкраенъ пазарлъкъ, и вѣрва, че побѣдоносното напредване на австро-германскитѣ армии въ Русия, което ще бжде рѣшающее за цѣлата война, ще повлияе на по-скорошното рѣшение на балканскитѣ държави.

ВАРНЕНСКО ГРАДОНАЧАЛСТВО.

Обявление № 8559.

гр. Варна, 20 юни 1915 год.

Съгласно прѣдписанието на Господина Варненския Окръженъ Управителъ, № 6643 отъ 3 тог, основано на онова № 5000 отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи и Народното Здраве, Варненското Градоначалство поканва всички ошечени Варненски търговци на зърнени продукти отъ станалитѣ на 3-й мартъ т. г. изстѣпления, да се явятъ въ управлението ми и да установятъ правото на собствеността върху ограбенитѣ имъ стоки, следъ което ще имъ бждатъ прѣдадени.

Въ противенъ случай, стокитѣ ще се продаватъ и получена сума ще се депозира въ Българската Народна Банка, на разпореждане на ошеченитѣ търговци.

Градоначалникъ: М. Ташевъ.

Секретаръ: Сим. Р. Симеоновъ.

Мѣстна хроника.

Погребението на скоропостижно починалата г-жа Катя Абаджиева се извърши завчера при стечение на твърдѣ много гражданки и граждани, които съ това засвидѣтелствуваха голѣмата загуба за варненското общество съ нейната смъртъ.

Тя бѣше една отъ най-дѣятелнитѣ варненки въ всички благотворителни д-ва, — особено д-то „Милосърдие“ изгуби много въ нейното лице. Голѣма дѣятелностъ показва въ врѣме на нашата война — 1912 — 1913 г. като сестра милосердна, отъ тогава и датира нейното сериозно заболяване.

Тя не жалеше труда си, колкото и малка полза да приеме, се, не отказваше услугитѣ си.

Много трудъ и страдания положи по събиране пожертвувание въ дрѣхи и пари за рускитѣ ранени войници.

За заслугитѣ ѝ, като сестра милосердна, е наградена съ 2 ордена за заслуга.

А отъ страна на руското консулство бѣ поднесенъ разкошенъ вѣнецъ.

Вѣнци и сложиха и неутѣшима ѝ съпругъ г. Абаджиевъ, сестритѣ ѝ, д-во Милосердие и др.

СЪОБЩЕНИЕ.

Въ института на глухонѣми въ града ни, ул. „Княжевска“, II уч., ще има ИЗЛОЖБА на изработенитѣ отъ възпитаницитѣ прѣдмети по ржчна работа, моделиране и рисуване.

Изложбата ще се открие на 24 т. м. и ще трае до 28 т. м. Входъ свободенъ за всички.

Хлѣбъ съ пѣськъ.

Донесоха въ редакцията ни едно парче хлѣбъ, купенъ отъ фурната на патриота Георги Серафимовъ, съ голѣмъ примѣсъ отъ пѣськъ. Този хлѣбъ държимъ на разположение на всички, които се интересуватъ.

Изпрати ни се съ следното писмо: „Изпращамъ Ви парче хлѣбъ отъ фурната на Г. Серафимовъ. Хлѣба е буквално пѣленъ съ пѣськъ и се принудихъ да хвърля три килограма.“

Ако бихъ ималъ тая сила, бихъ го поднесълъ на шефа на комисията на обществената прѣдвидливостъ (п. кмета Сираковъ) да видя и азъ съ очитѣ си, да ли би могълъ да яде и той сжщия хлѣбъ! Вземете само една хапка и ще се увѣрите.“

При всичкитѣ други лоши качества, добавя се сега и пѣськъ въ хлѣба.

Ще достигнемъ, може би единъ денъ и най-невъобразими работи да се примѣсватъ въ тази жизнена и необходима храна на човѣка, който се третира отъ комитетъ, мѣлничари и фурнаджии по-долу и отъ животни!

Три цѣли най-сигурно се постигатъ съ тази хлѣбна политика: 1) и боклука отъ храни и развалени брашна се натикаха въ стомаха на българина; 2) създаде се работа на докторитѣ и 3) Да се напечелятъ фурнаджии — македонци съ пари.

Царъ далеко, господъ високо.

Музикаленъ курсъ. Г-нъ Ал. Кръстевъ, учителъ по музика урежда едномѣсеченъ курсъ (10 - VII до 10-VIII, по пѣние, въ който ще четъ лекции по методика на пѣннето въ свѣзка съ практическото прѣподаване и курсъ по история на музиката. Курсътъ има за цѣлъ да разшири познанията на учителитѣ по тоя прѣдметъ въ основнитѣ у-ща и прогимназитѣ. Споразумѣние до уредника.

ЧЕТТЕ довчера вѣстникитѣ „Зора“ и „Утро“